ฉบับพีเศษ หน้า ๓ เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๔

พระราชบัญญัติ วิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ บรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิทยุ คมนาคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น ไว้ โดยคำแนะนำและยืนยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ รัฐสภา ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ วิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ วิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔៩๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๑๑ และ มาตรา ๑๒ ไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) กระทรวงทบวงกรม
- (๒) นิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติบจร

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมได้บัญญัติให้ออกกฎกระหรวงยกไว้นให้ กระทรวงทบวงกรมมีและใช้เครื่องวิทยุคมนาคมได้ ซึ่งทำให้ล่าช้าและ ไม่เหมาะสม จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม เพื่อยกเว้นให้กระทรวงทบวงกรมมีและใช้เครื่องวิทยุคมนาคมได้โดยไม่ ต้องออกเป็นกฎกระทรวง